

Strejda Jim si odkašlal, přidržel si noviny blízko k očím a začal pomalu, hlasitě číst:

„Scéna plná vzrušení, připomínající heroické dny roku devětačtyřicátého, se odehrála minulé noci v nočním podniku *Arkáda*. Jakýsi cizinec, jenž by docela dobře mohl patřit do oné ztřeštěné bezstarostné epochy a jenž měl veškeré znaky úspěšného zlatokopa »vyhazujícího si z kopytka«, se objevil u jednoho z hráčích stolů, doprovázen černošským vozatajem nesoucím dva těžké vaky plné zlaťáků. Za základnu pro své operace si vybral bank pro faraóna a začal sázet obrovské částky s tak očividnou bezstarostností, že jeho hra vyvolala u všech bezdeché vzrušení. Za malou chvíli vyhrál obnos porůznu odhadovaný na osmdesát až sto tisíc dolarů. Po sále se začaly šířit dohady, že je to předem smluvený pokus »rozbit bank« spíše než opilý vrtoch kovkopa ze Západu, oslněného nějakým úspěšným nálezem. Víru v tuto teorii neobyčejně podporovala chladná nedbalost, ba úplná lhostejnost, s nimiž tento člověk přijímal své neobyčejné výhry. Tento pokus — jestliže šlo skutečně o takový pokus — však skončil neúspěchem. Poté co desetkrát za sebou vyhrál, štěstí se

obrátilo a náš nešťastný sázkař přišel nejen o celou svou výhru, ale i o částku, kterou původně do hry vložil a která se odhaduje zhruba na dvacet tisíc dolarů. Toto pozoruhodné klání sledoval zástup vzrušených hráčů, na něž však zapůsobila neobyčejná výše sázek méně než dokonalá chladnokrevnost a bezstarostnost tohoto cizince, jenž prý po skončení hry hodil bankéři zlatý dvacetidolar a s úsměvem odešel. Žádný z *habitués** tohoto podniku onoho muže neznal.

Tak teda,“ řekl strejda Jim, když rychle zadrmolil francouzské substantivum v poslední větě, „viděls už někdy takový bohapustý bláznovství?“

Strejda Billy pozvedl zasněné oči od proudu, dosud nenávratně vylévajícího své zlato do zapadajícího slunce, a řekl s omluvným úsměvem: „Nikdy!“

A ani ve dnech rozkvětu a blahobytu, které posléze navštívily Velký pšeničný ranč „Fall a Foster“, nikdy svému parťákově své tajemství neprozradil.

-----
* *habitués* — (fr.) stálí hosté

OBSAH

Jak jsem se stal zlatokopem (MM)	(1)
Štístko Tábora křiklounů (AJŠ)	(6)
Jak přišel Ježíšek do Simpson Baru (AJŠ)	(11)
Sylvesterovo batole (MR)	(19)
Tři vyhnanci z Trinidadu (RN)	(27)
Dědictví z Kaštanové doliny (RN)	(34)
Co se stalo ve španělské hospodě (RN)	(46)
Vdova z údolí Santa Ana (RN)	(57)
Strejda Jim a strejda Billy (MR)	(65)

FRANCIS BRET HARTE • JAK JSEM SE STAL ZLATOKOPEM

Z anglického originálu *The Works of Bret Harte*, vydaného nakladatelstvím McKinley, Stone and Mackenzie v New Yorku v letech 1893—1906, vybral a medailón o autorovi napsal Radoslav Nenadál. Přeložili Miloš Maixner, Radoslav Nenadál, Milan Rejl a A. J. Šťastný. Ilustroval Jan Rybák. Graficky upravil Jan Hejda. Vydal jako svou 8158. publikaci Albatros, nakladatelství pro děti a mládež, v Praze roku 1991. Odpovědná redaktorka Jarmila Rosíková. Výtvarný redaktor Michal Kudělka. Technická redaktorka Jaroslava Pavlíčková. Ze sazby písma Public vytiskl PRAGOPRESS, novinářské závody, Praha. 11,49 AA [text 9,82, ilustrace 1,67], 11,60 VA. 2. vydání. 13-771-91 14/64.

© Albatros, 1986 Anthology © Radoslav Nenadál, 1986 Translation © Radoslav Nenadál, Milan Rejl, A. J. Šťastný, heirs, 1986

Illustrations © Jan Rybák, 1986